
európai figyelő

Költők Szlovéniából

PETER SEMOLIČ

Hely

Van egy hely. Mely nincs a térképen.

Van egy hely. Már sohasem találom meg.

*Van egy hely. Alvó vétkes és
beporosodott emlékek között.*

*Van egy hely. Megtaláltam, amikor
kerestem – már nem emlékszem rá.*

*Van egy hely. Sűrű ágak hajlanak
a mozdulatlan, de tiszta patakra.*

Van egy hely. A folyami köveken

ültem két telefonhívás közben.

Van egy hely. Ezzel a névvel illettem:

A szív békéje. A szív békéjén ültem.

Van egy hely. Oly távol, oly közel.

Van egy hely. Már sohase találom meg.

Visszatérés

*És egy napon elhatározod,
hogy visszatérsz:*

*a keskeny folyóhoz,
a szerény hidakhoz,
az alázatos templomokhoz.*

*Nem vagy Cogito úr,
nem a fogdába térsz vissza –
azoknak az időeknek vége.*

*A gyermekkor gyökereihez
térsz meg,
a nyelv gyökeréhez.*

*Vagy más szavakkal:
olyan beszélgetésre
amellyel az elmének semmi dolga.*

S már látod:

*a várat,
alatta a várost
a mély hóban.*

*A barátok,
arcuk, mint a tizenhatodik századi*

*flamand képeken,
valótlan,
egy kávézóban ülnek.*

*Nehézség nélkül
csatlakozol a beszélgetéshez.*

*Mintha sohase távoztál volna el.
Mintha sohase tértél volna vissza.*

PETER SEMOLIČ (1967, Ljubljana) Általános nyelvészetből és kultúrszociológiából diplomázott a ljubljanaei egyetemen. A kilencvenes évek utáni fiatal szlovén költészet egyik jelentős képviselője. 1997-ben a Vilenicai Kristály és a Jenko-díj nyertese. Verseskötetei: *Tamariska* (*Tamariška*, 1991); *Bizánci rózsák* (*Bizantske Rože*, 1994); *Szó szavakból* (*Hiša iz besed*, 1996); *Körök a vízen* (*Krogi na vodi*, 2000); *Kérdések az útról* (*Vprašanja poti*, 2001); *Határ* (*Meja*, 2002); *Barjai tüzek* (*Barjanski ognji*, 2004).